

Arrest

nr. 254 183 van 7 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
 X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
 Berckmansstraat 89
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. HEYVAERT, loco advocaat G. GASPART, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 28 augustus 2019 elk een eigen verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 maart 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 4 juni 2020 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoekers dienen hiertegen op 7 juli 2020 een verzoekschrift in. De weigeringsbeslissingen van 4 juni 2020 worden op 23 juli 2020 ingetrokken.

1.4. Op 3 december 2020 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van elk van de verzoekers een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Marcos in het departement San Salvador. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen, maar bent wel sinds 23 augustus 2018 in een relatie met M.A.H.R. (...)

Uw problemen begonnen toen u een relatie begon met uw huidige partner. De bendeleden zagen jullie regelmatig samen, wat hen niet zinde. Ze vroegen dan af en toe wat geld aan u en uw partner, wat u hen ook gaf.

Eind 2018 begon u vaker af te spreken met uw partner. De bendeleden vonden het vreemd dat hij dan overdag en 's nachts wegging uit de kolonie en begonnen bijgevolg zijn huis in het oog te houden. Vanaf dat moment werd hij regelmatig achtervolgd door bendeleden en lieten ze hun wapen zien wanneer hij hen passeerde. Ook riepen ze heel de tijd homofobe dingen naar hem.

Begin 2019 werd uw portefeuille afgenomen door de bendeleden. Ze namen ook uw identiteitskaart af en u diende vervolgens een nieuwe aan te vragen. De bendeleden vroegen u ook regelmatig om uw identiteitskaart te tonen om te controleren waar u woonde en of u de zone wel in en uit mocht gaan.

Op 27 april 2019 was u met uw partner popusas aan het eten toen een bendelid naar jullie toekwam en jullie met een pistool bedreigde. Ze zeiden dat ze niet akkoord waren dat jullie samen uitgingen en dat dat voor hen niet aanvaardbaar was.

Op 25 mei 2019 was uw partner onderweg naar de winkel en passeerde hij een donkere steeg. Op dat moment kwam er een gewapend bendelid achter hem aan. Uw partner liep toen snel naar een plaats waar het lichter was en het bendelid verstopte zich in het donker.

In mei 2019 ontdekte uw familie dat u homoseksueel was. Ze reageerden hier erg slecht op en zetten u het huis uit. Bijgevolg ging u begin augustus 2019 samen met uw partner bij zijn broer Daniel wonen. Zijn broer zei echter dat u er enkel mocht verblijven indien uw partner aan zijn moeder vertelde dat hij homoseksueel was en dat u zijn partner was. Hij stelde deze voorwaarde doordat zijn moeder vanuit de Verenigde Staten financieel bijdroeg aan het huis. Uw partner vertelde vervolgens aan zijn moeder dat hij homoseksueel was. Initieel reageerde zijn moeder er neutraal op en vond ze het geen probleem dat u er woonde. Echter, na verloop van tijd, belde zijn moeder uw partner op en zei ze dat ze teleurgesteld was in hem. Ook stuurde ze M.'s oudere broer op jullie af. Hij kwam bij jullie thuis langs en werd erg kwaad op uw partner. Ook zei hij dat jullie beiden het huis dienden te verlaten. U vluchtte toen naar de badkamer. Volgend op dit incident besloot u El Salvador te verlaten.

U verliet El Salvador samen met uw partner M. A. op 19 augustus 2019 en kwam de volgende dag aan in België. Op 28 augustus 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat u vermoord zou kunnen worden door de bendes.

Op 4 juni 2020 ontving u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen de beslissing van het CGVS op 10 juli 2020 beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De bestreden beslissing werd echter op 23 juli 2020 ingetrokken door het CGVS.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie volgende documenten neer: Uw paspoort; het paspoort van uw partner; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw partner; uw blanco strafblad; het blanco strafblad van uw partner; een klacht; een attest van de organisatie Rainbowhouse van uw partner; krantenartikels over de situatie voor LGBTI in El Salvador; uw diploma van het secundair onderwijs; een USB-stick met informatie over LGBT in El Salvador. Tijdens de beroepsprocedure diende u ook nog volgende

documenten in: foto's van u en uw partner; brieven van u en uw partner; Whatsappberichten tussen u en uw partner.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten, de situatie in uw land van herkomst, en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. De door u aangehaalde vervolgingsfeiten zijn namelijk niet voldoende zwaarwichtig.

Zo stelt u dat benedeleden zowel u als uw partner regelmatig tegenhielden op straat om een dollar te vragen (CGVS, p.10 en 15). Echter kan u noch uw partner aannemelijk maken dat dit gelinkt is aan jullie seksuele geaardheid. Uw partner verklaart namelijk dat de benedeleden dat algemeen deden om mensen lastig te vallen (CGVS X, p.11) en dat ze dat ook af en toe aan zijn broers vroegen (ibid.). U stelt dat de benedeleden u dat geld vroegen door uw werk als inpakker bij de supermarkt omdat ze weten dat inpakkers regelmatig fooien krijgen (CGVS, p.15). Dat u dit dan ook aan uw homoseksualiteit linkt (ibid.), is een loutere hypothetische stelling en uw verklaringen hieromtrent zijn niet afdoende. Het vragen van geld door benedeleden is spijtig genoeg een gangbare praktijk in El Salvador, de door u aangehaalde feiten zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen.

Tevens halen u en uw partner aan dat hij achtervolgd werd door benedeleden die hem allerlei homofobe zaken toeriepen (CGVS, p.10). Hij voegt daar nog aan toe dat de benedeleden ook regelmatig zijn huis in het oog hielden doordat hij naar de universiteit ging in de zone van de rivaliserende MS-bende (CGVS X, p.4). Gezien dit echter bij verbale uitingen bleef (CGVS X, p.10), bereikt dit evenmin een niveau van ernst dat gezien kan worden als vervolging volgens de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens haalt u de diefstal aan van uw identiteitskaart begin 2019. U was hierdoor genoodzaakt om een duplicaat aan te vragen. Ook hier kan er niet gesteld worden dat dit incident voldoende zwaarwichtig is om internationale bescherming te noodzaken. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat dit iets te maken heeft met uw seksuele geaardheid. U stelt daarnaar gevraagd immers dat de benedeleden uw identiteitskaart regelmatig vroegen omdat ze de controle willen hebben over de regio en willen nagaan wie de zone binnen- en uitgaat (CGVS, p.16).

Verder kan ook het incident op 27 april 2019 toen jullie in uw wijk Popusas waren gaan eten, niet als voldoende zwaarwichtig beschouwd worden. U stelt dat benedeleden naar jullie toekwamen met een pistool en zeiden dat ze niet akkoord waren met jullie relatie en dat dergelijke zaken voor hen onaanvaardbaar zijn (CGVS, p.9). Echter zijn de benedeleden niet tot actie overgegaan en konden jullie gewoon naar huis gaan (CGVS, p.10). Nochtans had u de benedeleden reeds eerder gezien en heeft u ze nadien ook nog gezien toen u in uw wijk naar de winkel ging (CGVS, p.15,16), maar hebben ze u niet meer rechtstreeks bedreigd. Ze lieten dan wel af en toe hun pistool zien, maar dit was steeds vanop afstand en er werd geen reële bedreigingen geuit, noch tot een actie overgegaan die als vervolging of ernstige schade beschouwd kan worden. De vaststelling dat u nog maanden in uw wijk bleef wonen en er nog op straat liep bevestigt dat u ook zelf niet dacht dat zij u iets zouden aandoen. U stelt dat er niets gebeurde doordat M. de wijk verliet en doordat u hem later volgde maar dit is slechts een veronderstelling die niet wegneemt dat u het veilig genoeg vond om nog maanden in de wijk te blijven wonen (CGVS, p.17). Wat betreft de klacht die u indiende over dit incident dient te worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat jullie deze pas op 28 juni 2019 neerlegden (CGVS, p.18), wat maanden na het incident is. Tevens is deze klacht louter op jullie verklaringen gebaseerd en niet op een onafhankelijk onderzoek waardoor dit document bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigt.

Aangaande het incident op 25 mei waarbij uw partner gevolgd werd in een donkere steeg dient opnieuw te worden opgemerkt dat uit jullie verklaringen niet kan worden afgeleid dat hij specifiek gevisieerd werd, laat staan door zijn geaardheid. Het bendelid heeft hem namelijk niet aangesproken en enkel aangestaard en zijn wapen getoond (CGVS X, p.12), iets wat benedeleden volgens jullie verklaringen wel vaker deden (CGVS, p.16; CGVS, X, p.10). Het bendelid verstopte zich trouwens snel weer in de duisternis toen uw partner zich weer in het licht begaf (CGVS X, p. 12). Tevens verklaart uw partner dat hij volgend op dit incident besloot om naar zijn broer te verhuizen, maar dat deed hij dan uiteindelijk pas drie weken later (CGVS X, p.9). Bovendien stelt hij dat hij tijdens dit incident vreesde gekidnapt en vermoord te worden, maar dit zijn louter vermoedens gebaseerd op de algemene situatie in El Salvador en bevestigingen geen gegronde vrees in zijn hoofde.

Daarnaast stelt u ook dat uw familie u het huis uitzette omdat ze uw geaardheid hadden ontdekt. Echter dient te worden opgemerkt dat u nadien terecht kon bij uw partner en zijn broer. Ook bent u meerderjarig en zelfredzaam en had u een eigen inkomen door uw werk in een kledingwinkel. U betaalde ook mee aan vaste kosten voor de woning waar u met uw ouders woonde, wat uw financiële onafhankelijkheid aantoont (CGVS, p.5). Bijgevolg kan uw uithuiszetting door uw ouders bezwaarlijk gelijkgesteld worden aan vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

U en uw partner halen vervolgens aan dat M.s moeder zijn oudere broer op jullie afstuurde omdat ze ontgoocheld was in de seksuele geaardheid van haar zoon (CGVS, p.10). Echter kan er aan dit incident geen geloof worden gehecht. M. had namelijk reeds anderhalve maand voor dit incident verteld aan zijn moeder dat hij homoseksueel was, aangezien dit een voorwaarde van zijn broer was opdat u ook in het huis mocht wonen (ibid.). Initieel reageerde ze hier neutraal op en mocht u in de woning blijven indien u mee zou betalen aan de kosten (ibid.). Het is dan ook bijzonder vreemd dat zijn moeder plots toch dusdanig slecht zou reageren op M. zijn geaardheid dat hij zijn broer op hem afstuurt om te melden dat hij een schande voor de familie is en dat hij zo'n mensen niet in het huis wou (CGVS X, p.10). Bovendien heeft de moeder van M., M.R., nog liefkozend op een Facebookfoto van M. gereageerd die gepost werd op 22 november 2019 toen jullie reeds gevlucht waren uit El Salvador (informatie administratief dossier, stuk X). Het is weinig aannemelijk dat ze dit zou doen nadat ze u en M. dusdanig bedreigd had via zijn broer dat jullie daarop besloten het land te verlaten. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de bedreigingen door de broer van uw partner.

Ten slotte, wanneer er wordt gevraagd of u of uw partner naast uw asielrelaas andere elementen hebben om te doen gelden, haalt uw partner aan dat hij gediscrimineerd werd toen hij bloed wou doneren. Toen hij namelijk vermeldde dat hij homoseksueel was, zei de verpleegster dat hij dan geen bloed mocht doneren (CGVS X, p.15). Echter is het eveneens zo in België dat homoseksuelen geen bloed mogen doneren. Dit is niet gebaseerd op discriminerende gronden, maar om de veiligheid van het bloed te garanderen aangezien onderzoek heeft aangetoond dat mannen die seks hebben met mannen een verhoogd risico hebben op hiv en andere soa's. Bijgevolg blijkt niet dat de discriminatie waarvan uw partner beweert het slachtoffer te zijn geweest dermate ernstig is dat ze kan worden beschouwd als vervolging.

Wat betreft de door u naar voren geschoven asielmotieven met betrekking tot uw seksuele geaardheid dient nog te worden benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de El Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofoob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, dat de overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin geslaagd zijn om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen opgelegd kunnen worden voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Voorts blijkt uit informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de pride parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalf duizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de Nationale

LGBTI federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging. Ook UNHCR heeft in de eligibility guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na het persoonlijk onderhoud van u en uw partner bij het CGVS te worden vastgesteld dat jullie er echter niet in slagen aannemelijk te maken dat er voor jullie een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Hoewel u in het algemeen stelt dat er homofob gedrag voorkomt in El Salvador (CGVS, p.13) en stelt regelmatig lastig gevallen te worden omwille van uw geaardheid stelt het Commissariaat-generaal vast dat u zesentwintig jaar bent en aan het werk was in een kledingwinkel (CGVS, p.5). Ook werkte u meerdere jaren in een supermarkt (ibid.). U bent dus financieel onafhankelijk en uit uw verklaringen blijkt dat uw seksuele geaardheid u niet heeft belet verscheidene opleidingen te volgen en gedurende verschillende jaren in El Salvador een beroepsleven te leiden. De seksuele geaardheid van M. A. heeft hem bovendien ook niet belet om studies aan de universiteit aan te vatten (CGVS X, p.5).

Tevens blijkt uit jullie verklaringen dat jullie toch met een zekere mate van vrijheid jullie seksualiteit in El Salvador kon beleven. U had namelijk meerdere homoseksuele relaties (CGVS, p.11) en ging ook naar een club voor LGBTI waar u andere homoseksuelen kon ontmoeten (CGVS, p.13). Bovendien spraken u en uw partner ook regelmatig af op publieke plaatsen zoals de cinema, restaurants of de fitness (CGVS, p.14 en CGVS X p.16), waaruit afgeleid kan worden dat jullie zich niet beperkt voelen om jullie homoseksualiteit in het openbaar te beleven. Bovendien wijzen uw verklaringen erop dat u zich vandaag nog kunt beroepen op de steun van uw stiefbroer, met wie u nog steeds contact heeft (CGVS, p.7) en M. A. nog steeds de steun van zijn broer Daniel heeft met wie hij ook nog contact houdt (CGVS X, p.8). Ook brachten zowel u als M. A. enkele vrienden op de hoogte van jullie geaardheid en konden jullie er met hen over praten (CGVS, p.12-13 en CGVS X, p.14). Tevens zouden jullie elkaar hebben leren kennen via een gemeenschappelijke vriend, Andrés, die eveneens op de hoogte was van de seksuele geaardheid van jullie beiden (CGVS, p.7 en CGVS X, p.7). Bijgevolg stelt het Commissariaat-generaal vast dat u sociaal niet geïsoleerd bent en dat sommige leden van uw familie u blijven steunen.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw profiel als homoseksuele man op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Na rekening te hebben gehouden met alle elementen van uw profiel, en met de documenten die u hebt ingediend, mag het risico dat u met redelijke waarschijnlijkheid zal worden vervolgd in geval van terugkeer naar uw land van herkomst, redelijkerwijs worden verworpen. Aangezien de aangehaalde daden van vervolging niet geloofwaardig of voldoende zwaarwichtig worden geacht, en voor zover uit uw verklaringen geenszins andere elementen blijken die een persoonlijke vrees kunnen bewijzen, meent het Commissariaat-generaal dat u niet bewijst dat u wegens uw seksuele geaardheid in El Salvador persoonlijk zou worden blootgesteld aan vervolging of aan discriminerende maatregelen van een zodanige omvang of ernst dat ze vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zouden vormen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De paspoorten en identiteitskaarten bevestigen namelijk enkel jullie nationaliteit, die in deze beslissing niet wordt betwist. Uw diploma van het secundair onderwijs bevat enkel persoonlijke gegevens en gegevens over uw studies, die hier niet ter discussie staan. Jullie blanco strafbladen staven dat jullie niet in aanraking kwamen met de autoriteiten in El Salvador. Wat betreft de USB-stick en de krantenartikels over geweld tegen LGBTI die jullie beiden voorleggen, dient te worden opgemerkt dat ze over de algemene situatie gaan in El Salvador en dat ze geen betrekking hebben op uw persoonlijke situatie. Ook uit het attest van Rainbowhouse dat uw partner voorlegt, kan niets worden afgeleid over jullie nood aan internationale bescherming. Aangaande de foto's, brieven en berichten van u en uw partner die u in verband met jullie relatie voorlegt, dient te worden opgemerkt dat deze niet ter discussie staat in deze beslissing. De foto's, brieven en berichten die u in beroep voorlegt, wijzigen bovenstaande vaststellingen evenmin. Er kan uit de foto's worden afgeleid dat jullie elkaar kennen, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Bovendien dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Wat betreft de brieven die u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat deze amper leesbaar zijn. Bijgevolg kan er weinig uit worden afgeleid over wie de afzender en de ontvanger is en wat de inhoud van deze brieven is. Tevens kan er evenmin bewijswaarde aan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten. Hetzelfde geldt voor de Whatsappberichten die u voorlegt. Bovendien kan er uit de berichten niets worden afgeleid over de identiteit van de afzenders.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement . U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen, maar bent wel sinds 23 augustus 2018 in een relatie met J.A.C.B. (...). U studeerde tot aan uw vertrek aeronautisch ingenieur aan de universiteit Don Bosco in Soyapango.

Eind 2018 begon u vaker af te spreken met uw partner. De bendeleden vonden het vreemd dat u dan overdag en 's nachts wegging uit de kolonie en begonnen bijgevolg uw huis in het oog te houden. Vanaf dat moment verergerden de zaken voor u. Zo werd u regelmatig achtervolgd door bendeleden en lieten ze hun wapen zien wanneer u hen passeerde. Ook riepen ze heel de tijd homofobe dingen naar u.

Op 27 april 2019 werd u samen met uw partner door bendeleden meegenomen naar een donkere steeg nadat ze jullie samen popusas hadden zien eten. Ze zeiden dat ze wisten dat jullie een koppel waren en dat ze dat niet konden aanvaarden. Ook wouden ze jullie er niet meer zien.

Op 25 mei 2019 was u onderweg naar de winkel en passeerde u een donkere steeg. Toen u er door passeerde kwam er een gewapend bendelid achter u. U liep toen snel naar een plaats waar het lichter was en het bendelid verstopte zich in het donker. Na dit incident besloot u onder te duiken bij uw broer Daniel.

Een week nadat u verhuisd was naar uw broer kende uw partner problemen met zijn familie, waardoor hij ook bij uw broer kwam wonen. Uw broer vond dit geen probleem op voorwaarde dat u uw moeder vertelde over uw seksuele geaardheid en over uw partner. Hij stelde deze voorwaarde doordat uw moeder hem vanuit de Verenigde Staten financieel steunde voor de woning. U belde uw moeder op en vertelde haar over uw vriend. Initieel reageerde ze hier positief op, maar na verloop van tijd kreeg u telefoon van uw moeder waarbij ze u allerlei homofobe verwijten naar het hoofd slingerde.

Op 4 augustus 2019 stuurde uw moeder tevens uw oudste broer op u af. Hij kwam langs bij het huis van uw broer Daniel en begon u en uw partner uit te schelden. Uw partner verborg zich vervolgens in de badkamer terwijl uw broer u de schande van de familie noemde. Na dit incident besloten u en uw partner El Salvador te verlaten.

U verliet El Salvador samen met uw partner J.A. op 19 augustus 2019 en kwam de volgende dag aan in België. Op 28 augustus 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat u vermoord zal worden door de bendes, dat u constant lastig gevallen zal worden door de bendes en dat u ook door uw familie zal worden lastig gevallen.

Ter staving van uw verzoek leggen jullie volgende documenten neer: Uw paspoort; het paspoort van uw partner; uw identiteitskaart; de identiteitskaart van uw partner; uw blanco strafblad; het blanco strafblad van uw partner; een klacht; een attest van de organisatie Rainbowhouse; krantenartikels over de situatie voor LGBTI in El Salvador; het diploma van het secundair onderwijs van uw partner; een USB-stick met informatie over LGBT in El Salvador.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw partner J.A.B.C. (...) baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

[motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekers maken ook gewag van een schending van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij stellen dat een beoordelingsfout werd gemaakt.

Na een theoretisch betoog, gaan verzoekers in op de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten en gebeurtenissen. Zij zetten uiteen:

"De verwerende partij is dubbelzinnig in de bestreden beslissing.

Enerzijds stelt zij dat er geen link bestaat tussen het vragen van geld en de seksuele geaardheid van verzoekers.

Anderzijds stelt zij dat de homofobe scheldwoorden die naar tweede verzoeker worden geroepen door bendeleden louter verbale uitingen zijn, en dus onvoldoende zwaarwichtig, maar twijfelt niet aan het feit dat hij constant met homofobe woorden wordt uitgescholden:

(...)

Daarbovenop wordt niet getwijfeld aan het feit dat er op 27 april een rechtstreekse verwijzing werd gemaakt door bendeleden naar de homoseksuele relatie tussen verzoekers, dat dit niet aanvaardbaar was en dat de bende hiermee niet akkoord was :

(...)

Later wordt er ook niet getwijfeld dat tweede verzoeker werd achtervolgd in een kleine straat door een gewapend bendelid, maar stelt de verwerende partij dat zij niet aantonen dat hij specifiek gevisieerd zou zijn voor zijn seksuele geaardheid:

(...)

Alles samengenomen moet er worden besloten dat de handelingen van de bende uitgaan van hun homofobische standpunten. Door te eisen dat verzoekers zouden kunnen aantonen voor elk geïsoleerd incident dat er homofobische gevoelens aan de basis liggen van de handelingen van de bende legt de verwerende partij een onredelijke bewijslast op verzoekers.

J.A. heeft trouwens duidelijk gesteld dat het omwille van het feit dat er werd vermoed dat M.A. homoseksueel is dat zij hem soms geld vroegen (J.A., p. 10):

(...)

Ook M.A. stelt dat zij aan andere personen geld vragen maar dat dit met hem vaker dan gewoonlijk gebeurde (M.A. p. 11).

Het feit dat bendeleden geld vragen gebeurt uiteraard om gemengde redenen. Omdat de bende de macht heeft en het zich kan permitteren om geld te vragen aan personen die een salaris hebben en omdat deze personen het niet kunnen weigeren. Dit was het geval al voor eind 2018. Vanaf eind 2018 had J.A. problemen met bendelenden omwille van zijn seksuele geaardheid. Dit sluit niet uit dat hij hiervoor al problemen heeft gehad met de bende omwille van andere redenen of met andere personen omwille van zijn seksuele geaardheid (bijvoorbeeld met collega's).

De combinatie van homofobe scheldwoorden, het in het oog houden van het huis, en het tonen van wapens door bendeleden alsook de achtervolgingen waarvan M.A. slachtoffer van is geweest is in het Salvadoraans context van homofobie (zie stukken 9 en 10 van het verzoekschrift van 7 juli 2020, alsook de stukken gevoegd door verwerende partij aan het administratief dossier en de Coi Veiligheidssituatie) uiteraard een zwaarwichtig feit die een ernstige bedreiging inhoudt :

COI veiligheidssituatie, pp. 16-17 :

(...)

Daar verwerende partij meent dat verbale uitingen, samen met het tonen van wapens geen zwaarwichtig feit is maakt zij een beoordelingsfout. Dit is en een aanwijzing dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de beschikbare informatie over het land van herkomst van verzoekers en dat het risico in geval van terugkeer niet nauwkeurig werd onderzocht.

Dit geldt voor het incident van 27/04/2019 en het incident van 25/05/2019.

Wat het incident van 25 mei betreft menen verzoekers te kunnen stellen dat tweede verzoeker specifiek om zijn seksuele geaardheid werd gevisieerd. Dit ten eerste om dat de bendeleden op de hoogte zijn van zijn seksuele geaardheid en dit de meest waarschijnlijke reden is waarom hij toen achtervolgd werd. Verzoeker werd al vaker beledigd en bedreigd omwille van zijn seksuele geaardheid. Dit is een waaier van aanwijzingen die toelaten te besluiten dat de seksuele geaardheid van verzoeker de reden is voor de vervolging.

Dat de bendeleden meermaals hun wapens toonden aan verzoekers past ook in hun homofobische handelingen en het feit dat zij op de hoogte zijn van hun seksuele geaardheid.

Verzoekers volharden in hun relaas over de bedreigingen vanuit de moeder en de broer van tweede verzoeker. Het louter feit dat de moeder van tweede verzoeker op Facebook nog reageert op foto's van verzoeker is onvoldoende om aan deze bedreigingen te twijfelen gezien het coherent relaas van verzoekers.

Het contact tussen M.A. en zijn moeder is vandaag verbroken.

De door verzoekers aangehaalde feiten moeten als geloofwaardig worden beschouwd.

Verwerende partij moet de vrees van verzoekers niet alleen op basis van hun eigen ervaring beoordelen maar ook met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, artikel 48/6, §5, a) van de wet van 15.12.1980).

In casu moet verwerende partij op zijn minst rekening houden met de situatie van homoseksuelen in El Salvador. Dit houdt op zijn minst in dat zij hierover informatie verzamelt om het risico nauwkeurig te onderzoeken.

Verwerende partij kan zich niet ontdoen van het toekomstig risico voortvloeiende uit de seksuele geaardheid van verzoeker te onderzoeken op basis van alle pertinente en actuele informatie die zij de verantwoordelijkheid heeft te verzamelen.

Dit is des te meer het geval dat de door haar toegevoegde informatie getuigt van een zeer hoog risico op vervolging voor leden van de LGBT-gemeenschap (Coi Focus veiligheidssituatie, P. 6).

Het behoren aan de LGBT-gemeenschap maakt elk terugkeer ook bijzonder delicaat:

(...)

Dit is ook bevestigd in het recent rapport van Human Rights Watch (stuk 4 verzoekschrift van 7.7.2020) :

(....)

Deze informatie toont aan dat er een hoog risico bestaat bij terugkeer voor leden van de LGBT-gemeenschap

en staft verzoekers vrees in dit verband. Hun vrees is niet louter hypothetisch.

Verwerende partij was onzorgvuldig door dit niet te onderzoeken in schending van haar verplichtingen (o.a. haar samenwerkingsplicht en artikel 48/6, §5 van de wet van 15.12.1980).

Bijkomende informatie over de situatie van de LGBT-personen in El Salvador toont nog eens aan dat zij een verhoogd risico lopen (stuk 9 verzoekschrift van 7.7.2020).

Het geweld en de discriminatie tegen LGBT in El Salvador dwingt hen het land te verlaten of te sterven als gevolg van de handelingen van bendes en veiligheidsdiensten van een regering die geneigd is om naast deze moorden te kijken (stuk 9.a verzoekschrift van 7.7.2020)

Recent blijkt ook een toename van de moorden van LGBT personen (stuk 9.b verzoekschrift van 7.7.2020)

De UNHCR heeft in zijn bijdrage voor de Universal Periodic Review in maart 2019 (stuk 9.c verzoekschrift van 7.7.2020) gesteld dat de autoriteiten falen in het aanpakken van het geweld tegen de LGBT personen, die sociaal onzichtbaar blijven en beveelt aan een actie plan voor de bescherming van de LGBT personen die het risico lopen op gedwongen verplaatsing (p. 3) Verzoekende partij voegt ook informatie bij die in het Spaans opgesteld werd. Deze informatie moet nog worden vertaald. Echter had deze door verwerende partij in overweging moeten worden genomen aangezien het rapport van GEAR in de COI Focus over de veiligheidssituatie wordt geciteerd mag er worden verwacht dat deze informatie door verwerende partij gekend is.

Stuk 10.b (verzoekschrift van 7.7.2020) zou gekend moeten zijn aangezien zij uitgegeven werd door een gezaghebbende organisatie voor mensenrechten in het Amerikaans continent, de OAS (organisatie van de Amerikaanse Staten) en de CIDH (Inter-Amerikaanse Commissie voor Mensenrechten).

Dit laatste stuk werd opgesteld na een bezoek in El Salvador en een specifiek onderdeel van het document werd besteed aan de situatie van de vrouwen en de LGBT-personen (p. 8 en volgenden). Er wordt gesteld dat de algemene situatie van in El Salvador het recht van de LGBT personen om te leven vrijgesteld van geweld en discriminatie in het gedrang brengt. De algemene situatie maakt het uitoefenen van geweld mogelijk en het geweld wordt effectief in alle straffeloosheid gepleegd. Er wordt vastgesteld dat een hoog aantal van LGBT-personen het land moeten verlaten om te ontsnappen aan bedreiging, moord of verdwijning (p. 11). De actoren van vervolging zijn zowel de bendes, de bevolking, waaronder de familie, en de autoriteiten.

De beschikbare en toegevoegde informatie toont aan dat de door verzoekers geuite vrees ten aanzien van de bendes, de veiligheidsdiensten, de bevolking in het algemeen niet louter hypothetisch is en dat deze vrees gestaafd wordt door de objectieve informatie.

Verzoekers leggen de nadruk op het feit dat het risico moet worden onderzocht in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie (hoger uiteengezet).

Men mag van verzoekers niet verwachten dat zij hun geaardheid verbergen en terughoudendheid vertonen. In dit verband is het niet relevant hun situatie te vergelijken met de eventuele terughoudendheid die ook aan heteroseksuele koppels vanuit maatschappelijk oogpunt wordt opgelegd. Dit heeft als gevolg dat het niet pertinent is om, zoals verwerende partij het in haar beslissing doet, een lijst te maken van wat voor verzoekers wel mogelijk was om te besluiten dat zij in staat zou zijn geweest om een zekere vorm van ontplooiing van hun seksueel, affectief, sociaal en economisch leven te hebben in hun land van herkomst. Het risico moet worden onderzocht in de hypothese waar zij hun geaardheid niet verbergen en dat het dus algemeen geweten zou zijn dat zij homoseksueel zijn.

De internetlinks die door verwerende partij worden doorgegeven, doen geen afbreuk aan de hoger aangehaalde elementen.

Het blijkt dat er geen enkele effectieve bescherming voorhanden is voor slachtoffers van haatmisdaden met homofobe motieven. Erger, het blijkt dat de veiligheidsdiensten zelf vaker schuldig zijn aan homofobe misdaden en hiervoor nooit, of héél uitzonderlijk, worden vervolgd en gerechtigd.

Het feit dat er een gay pride kan worden georganiseerd vermindert het risico om te lijden van het geweld van de veiligheidsdiensten en de benden in het dagelijks leven helemaal niet.

Ondanks deze elementen moet het risico in geval van terugkeer worden onderzocht in de situatie waar verzoekers hun seksuele geaardheid niet moeten verbergen en dat die door iedereen gekend zou zijn.

Gezien de beschikbare informatie en de informatie die in huidig verzoekschrift wordt bijgevoegd moet het statuut van vluchteling worden toegekend aangezien verzoekers een gegronde vrees hebben zowel ten aanzien van de bendes als van de autoriteiten omwille van hun seksuele geaardheid.

Dit is des te meer het geval dat verzoekers zonder twijfel al als homoseksuelen werden geïdentificeerd door de bende en dat de bende hen regelmatig hun wapens toonde en uitscholden wat in het Salvadoraans context uiteraard een rechtstreekse en ernstige bedreiging is."

Verzoekers benadrukken verder dat het risico in geval van terugkeer moet worden geobjectiveerd, met toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Zij betogen :

"Deze bepaling houdt een omkering van de bewijslast in, in die zin dat bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade of bij ondergane bedreiging daarmee, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en na eventueel beroep de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met hervormingsbevoegdheid, het tegenbewijs dient te leveren van "goede redenen" om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen'.

Verwerende partij schendt deze bepalingen wanneer zij stelt dat de aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn aangezien het louter bedreigingen zouden zijn en de bende nite overging tot effectieve en gewelddadige actie. Internationale bescherming dient niet enkel te worden toegekend aan personen die reeds het voorwerp maakten van vervolging, maar ook voor degenen die het risico lopen vervolgd te worden.

De bedreigingen dat verzoekers kregen, samengenomen met hun seksuele geaardheid, is wel van dien aard dat zij een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun seksuele geaardheid, en dus van het behoren tot een sociale groep in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980, aantonen.

Aangezien verzoekers verklaringen aantonen dat zij reeds slachtoffer was van bedreigingen vanuit dependilla moet er worden vermoed dat deze bedreigingen opnieuw zullen plaatsvinden in geval van terugkeer.

Dit is in het bijzonder het geval nu uit de objectieve informatie inzake de situatie in El Salvador blijkt dat deze gebeurtenis een groot risico op toekomstige vervolging met zich meebrengt."

Verzoekers verwijzen naar en citeren vervolgens uitgebreid uit landeninformatie. Aansluitend stellen zij: *"In dit opzicht is de seksuele geaardheid van verzoekende partij onbetwistbaar een gegeven die aanleiding moet geven tot een bijzonder voorzichtig onderzoek van hun aanvraag tot internationale bescherming, gezien de homofobie in hun land van herkomst en het algemeen risico voor de LGBT gemeenschap.*

Gezien dit gegeven moet het voordeel van de twijfel ook ruim worden toegepast zowel op de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekers als de zwaarwichtigheid van de aangehaalde feiten en hieruit voortvloeiende vrees en de actualiteit ervan."

Voor de volledigheid voegen verzoekers er nog aan toe dat hun verblijf in het buitenland an sich eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer te worden beschouwd als welvarend en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden. Ook hier citeren zij uitgebreid uit landeninformatie.

Verzoekers argumenteren vervolgens dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om daadwerkelijke bescherming te bieden tegen het bendegeweld in het land en halen hierbij landeninformatie aan. Zij argumenteren daarbij: *"Daarnaast moet de doeltreffendheid van de aangeboden bescherming nauwkeurig worden onderzocht rekening houdende met alle omstandigheden van de zaak, waaronder de seksuele geaardheid van verzoekers.*

Het blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten zelf vaak de auteur zijn van homofob geweld. In de bestreden beslissing wordt ook gesteld dat er tot nu toe nauwelijks toepassing werd gemaakt van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen. Nauwelijks is hier een eufemisme, e het aantal veroordelingen telt zich waarschijnlijk op de vingers van één hand. Dit is onrustwekkend in de gewelddadig context van haat tegen LGBTI personen in El Salvador. In dit opzicht is het feit dat de

autoriteiten politieagenten en openbare aanklagers sensibiliseren verre van voldoende om te kunnen besluiten dat verzoekers zouden kunnen rekenen op een bescherming in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15.12.1980 in het geval dat zij het slachtoffer zouden zijn van homofobische vervolgingen.”

Een hervestiging op een andere locatie in El Salvador biedt volgens verzoekers evenmin enige veiligheid. Tevens betogen zij dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘specifieke sociale groep’, valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

Wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador werpen verzoekers op dat het daar aanwezige geweld kadert binnen een binnenlands gewapend conflict en wel degelijk willekeurig van aard is. Verzoekers verwijzen naar en citeren hierbij omstandig uit landeninformatie

Verzoekers voegen geen stukken ter staving van hun verzoekschrift.

3. Nota met opmerkingen

Op 21 april 2021 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet.

Daarin wijst de verwerende partij er onder meer op dat de door verzoekers aangehaalde incidenten met bendeleden geen vervolging zijn in de zin van het Vluchtelingenverdrag en dat de familiale problemen van tweede verzoeker ongeloofwaardig worden geacht.

Zij herhaalt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de vluchtelingenstatus en dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. De verwerende partij meent dat de landeninformatie die verzoekers aanhalen in het verzoekschrift van 7 juli 2020 niet van dien aard is om aan te tonen dat de door de commissaris-generaal aangehaalde informatie onjuist of achterhaald is. Zij verwijst verder naar de motivering in de bestreden beslissingen over de levensomstandigheden en de beleving van hun seksuele geaardheid in El Salvador.

Tevens verwijst de verwerende partij naar de rechtspraak van de Raad in Verenigde Kamers waaruit volgt dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is maar dat het aan een verzoeker om internationale bescherming is om aan te tonen dat hij niet kan rekenen op overheidsbescherming tegen bendeleden, rekening houdend met zijn individuele omstandigheden. De verwerende partij zet vervolgens uiteen waarom zij meent dat in casu verzoekers geenszins aannemelijk weten te maken dat ze geen beroep kunnen doen op bescherming vanwege de Salvadoraanse overheid.

4. Aanvullende nota

Op 21 april 2021 maken verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarbij zij volgende nieuwe stukken voegen:

- EHRM 17 november 2020, nr. 889/19 en 43987, B. en C. v. Zwitserland;
- UK Home Office, Country Policy and Information note: fear of gangs, El Salvador, januari 2021;
- UK Upper Tribunal, MxM (gender-identity – HJ (Iran) –terminology), El Salvador [2020] UKUT 00313 (IAC).

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een kopie van haar aanvullende nota met bijkomende stukken neer. Ook de verwerende partij ontvangt hiervan een exemplaar en heeft geen opmerkingen.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn

2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis, conform artikel 10, lid 3, b) van de richtlijn 2013/32/EU dat luidt als volgt: *“De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:*

(...)

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;” (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 67).

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekers, die een koppel vormen, verklaren bij terugkeer naar El Salvador vervolging te vrezen door criminele bendes omwille van hun homoseksuele geaardheid.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat niet dat wordt getwijfeld aan de homoseksuele geaardheid van verzoekers noch aan hun homoseksuele relatie.

In de bestreden beslissingen stelt de commissaris-generaal dat, na rekening te hebben gehouden met alle elementen van verzoekers' profiel en de ingediende documenten, *“het risico dat zij met redelijke waarschijnlijkheid zullen worden vervolgd in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, redelijkerwijs mag worden verworpen”*. De commissaris-generaal wijst erop dat de aangehaalde daden van vervolging niet voldoende zwaarwichtig worden geacht, en dat uit hun verklaringen geenszins andere elementen blijken die een persoonlijke vrees kunnen *“bewijzen”* nu uitgebreid wordt gemotiveerd over hun levensomstandigheden en de beleving van hun seksuele geaardheid in El Salvador, waarbij hun beweerde familiale problemen niet geloofwaardig worden geacht. Hij meent dan ook dat verzoekers niet *“bewijzen”* dat zij wegens hun seksuele geaardheid in El Salvador persoonlijk zouden worden blootgesteld aan vervolging of aan discriminerende maatregelen van een zodanige omvang of ernst dat ze vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zouden vormen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat van verzoekers om internationale bescherming niet wordt verwacht dat zij een vrees voor vervolging *“bewijzen”*; het volstaat dat de vrees voor vervolging *“gegrond”* is, met name dat er een *“redelijke”* kans is op een verwerkelijking ervan in de toekomst (EASO, *“Qualification for international protection (Directive 2011/95/EU) – A Judicial Analysis”*, december 2016, p. 80). In dit kader mag van verzoekers worden verwacht dat zij hun vrees om in El Salvador te worden vervolgd bij terugkeer omwille van hun homoseksuele geaardheid in concreto aannemelijk maken, hetgeen veronderstelt dat zij elementen met betrekking tot hun individuele omstandigheden voorleggen.

Dit neemt niet weg dat hun individuele omstandigheden nog steeds moeten worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden voor homoseksuelen in El Salvador en de algemene veiligheidssituatie aldaar. De mate van concretisering die van verzoekers mag worden verwacht, is evenredig afhankelijk van de algemene situatie voor LGBT-personen, inclusief homoseksuelen, in El Salvador.

Naast de vraag of verzoekers in het verleden reeds slachtoffer waren van bendes omwille van hun geaardheid, wijst de Raad erop dat tevens een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging wegens hun homoseksuele geaardheid zich opdringt. Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie stelt hieromtrent: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn [2004/83/EG] beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.”* (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, pt. 76). Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, februari 2019)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*)

In dit opzicht is het van belang te benadrukken dat van een verzoeker redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij zijn homoseksualiteit verbergt of zich terughoudend opstelt bij de invulling van zijn

seksuele geaardheid om een risico van vervolging in het land van herkomst te vermijden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 76).

In casu wordt niet betwist dat verzoekers aan hun samenwerkingsplicht hebben voldaan en de nodige elementen tot staving van hun beschermingsverzoek hebben ingediend, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het is dan vervolgens aan de commissaris-generaal om nauwkeurige en actuele informatie te verzamelen over de algemene situatie in het land van herkomst, in het bijzonder over de situatie van homoseksuelen in El Salvador (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 67; HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 58). De Raad herinnert eraan dat, volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, het aan de commissaris-generaal toekomt om, in het kader van zijn beoordeling van de feiten en omstandigheden, alle relevante feiten in verband met dat land van herkomst te onderzoeken, daaronder begrepen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast

In dit kader wordt in de bestreden beslissingen het volgende gesteld:

“Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de El Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofoob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, dat de overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin geslaagd zijn om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen opgelegd kunnen worden voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Voorts blijkt uit informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de pride parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalf duizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de Nationale LGBTI federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.”

Hieruit besluit de commissaris-generaal dat *“niet a priori [kan] worden aangenomen dat iedere homoseksueel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging. Ook UNHCR heeft in de eligibility guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden ‘depending on the particular circumstances of the case’”* en dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek, waarbij verzoekers hun vrees voor vervolging in concreto dienen aan te tonen, noodzakelijk blijft.

De Raad stelt vast dat de landeninformatie waarnaar de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen verwijst, niet meer is dan een enkel A-4tje in het administratief dossier waarin zes artikelen en rapporten worden opgesomd, samen met een internetlink. Een uitgeprinte versie van deze nieuwsartikelen en rapporten of een samenvatting ervan bevindt zich niet in het administratief dossier.

Een eerste rapport betreft *“Bias-motivated violence against LGBT people in El Salvador”* van Human Rights First, maar dit dateert reeds van januari 2017. Er is verder een rapport van Human Rights Watch over *“El Salvador Events”* van 2019 dat eerder algemeen van aard is. Verder zijn er drie nieuwsartikelen over de jaarlijkse pride march die in San Salvador worden gehouden, die dateren van 2011, 2017 en 2018, die niet meer betreffen dan een momentopname en enkele getuigenissen. Ten slotte is er een nieuwsartikel van oktober 2019 over de burgemeester van San Salvador die zich voorstander toont van een eventuele mogelijkheid tot huwen voor homoseksuelen, hetgeen niet meer is dan de loutere persoonlijke opinie van een burgemeester.

De Raad acht deze zes summiere stukken landeninformatie, waarvan de helft enkel handelt over het houden van een jaarlijkse gay pride in San Salvador, op zich niet voldoende om een nauwkeurig, volledig en actueel zicht te krijgen op de algemene situatie van LGBT-personen, inclusief homoseksuelen, in El Salvador, laat staan om verzoekers' vrees voor vervolging op een zorgvuldige en grondige wijze te kunnen beoordelen en de precieze risico's vast te stellen.

Dit klemmt des te meer nu verzoekers in hun verzoekschrift andere landeninformatie aanhalen, afkomstig van verschillende internationale organisaties, over de situatie van LGBT-personen in El Salvador, met name het geweld (bedreigingen, moord of verdwijningen) en de discriminatie ten aanzien van de LGBT-gemeenschap zowel vanwege bendes, families, de algemene bevolking als vanwege de Salvadoraanse veiligheidsdiensten, de toename in moorden van LGBT-personen, het falen van de Salvadoraanse overheid in het aanpakken van het geweld tegen LGBT-personen en de straffeloosheid. Zij betogen dat hieruit blijkt dat zij als LGBT-persoon een verhoogd risico lopen op vervolging, ook bij terugkeer, en dat hun vrees niet hypothetisch is maar wordt gestaafd door objectieve informatie.

De Raad kan evenwel geen volledige kennis nemen van de in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie daar verzoekers verwijzen naar stukken die bij hun vorige verzoekschrift van 7 juli 2020 werden gevoegd maar niet meer bij het onderhavig verzoekschrift en die zich evenmin in het administratief dossier bevinden. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of deze landeninformatie *“niet van dien aard [is] om aan te tonen dat de door de Commissaris-generaal aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is”*, zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen zonder meer beweert.

Het opvragen van deze landeninformatie waarnaar verzoekers verwijzen op grond van artikel 39/62, tweede lid van de Vreemdelingenwet, geeft de Raad, hoewel deze landeninformatie op het eerste gezicht uitgebreider en recenter lijkt te zijn dan de zes internetlinks die zich in het administratief dossier bevinden, overigens geen zekerheid dat hij vervolgens beschikt over volledige, nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie van homoseksuelen in El Salvador om in deze zaak te kunnen beslissen.

In hun aanvullende nota verwijzen verzoekers naar de UK Home Office *“Country Policy and Information note: fear of gangs, El Salvador”* van januari 2021, met internetlink. Hoewel dit rapport relevante stukken bevat over de behandeling van LGBT-personen door bendes, is het eerder algemeen van aard is en op zichzelf niet voldoende om een nauwkeurig en volledig zicht te krijgen op de situatie van LGBT-personen in El Salvador. Waar verzoekers nog verwijzen naar een recente uitspraak van de UK Upper Tribunal over een LGBT-persoon in El Salvador merkt de Raad op dat hij niet zomaar dezelfde bevindingen kan maken als de UK Upper Tribunal zonder zelf eerst de landeninformatie waarop deze rechtbank zich heeft gebaseerd te beoordelen.

6.2. In de verweernota merkt de verwerende partij bijkomend op dat verzoekers een klacht bij de politie hebben ingediend en geenszins aannemelijk weten te maken dat zij geen beroep hebben kunnen doen op de bescherming van de Salvadoraanse overheid. Zij verwijst hierbij naar een aantal arresten van Raad, gewezen in Verenigde Kamers.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de verweernota een motief ontwikkelt dat niet in de bestreden beslissingen werd opgenomen.

Wat er ook van zij, het is inderdaad zo dat vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, eerst alle mogelijkheden tot nationale bescherming op redelijke wijze moeten zijn uitgeput. In dit kader moet worden nagegaan of verzoekers, in hun individuele omstandigheden, toegang hebben tot doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming door de Salvadoraanse overheden, zoals beschreven in artikel 48/5, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

Er wordt niet betwist dat de Salvadoraanse overheid maatregelen neemt in de strijd tegen de bendes en dat bendeleden ook gerechtelijk worden vervolgd en veroordeeld. Dit neemt niet weg dat het Salvadoraanse staatsapparaat, inclusief justitie en de veiligheids- en ordediensten, verzwakt en fragiel is. Het staatsapparaat wordt sterk ondermijnd door corruptie en een gebrek aan middelen. Daarnaast is er een grote verwevenheid tussen de bendes, politie en gerecht (zie UNHCR Eligibility Guidelines, p. 22-26; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 9-11).

Gelet op deze algemene omstandigheden, meent de Raad dat de bewijsstandaard die is vereist om het vermoeden van overheidsbescherming zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag moet worden gezet.

Bij de beoordeling van de vraag of verzoekers toegang hebben tot doeltreffende overheidsbescherming, moet evenwel rekening worden gehouden met alle relevante elementen, inclusief hun individuele omstandigheden.

In casu kan niet worden voorbij gegaan aan hun homoseksuele geaardheid. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers als LGBT-personen toegang hebben tot doeltreffende overheidsbescherming in El Salvador.

Zoals reeds gesteld bevat het administratief dossier geen nauwkeurige, volledige en actuele landeninformatie over de algemene situatie van LGBT-personen in El Salvador, laat staan over hun specifieke toegang tot doeltreffende overheidsbescherming in dat land tegen homofoob geweld en discriminatie. In de bestreden beslissingen wordt overigens erkend dat ook de Salvadoraanse overheden zich schuldig maken aan homofobie, discriminatie en homofoob geweld tegen homoseksuelen. Verder wordt gesteld dat hoewel er een mogelijkheid is om haatmisdrijven te vervolgen er tot nu toe nauwelijks toepassing van werd gemaakt.

Er is sprake van initiatieven om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren, maar dit enkele gegeven acht de Raad niet voldoende om te kunnen spreken van een doeltreffende bescherming voor LGBT-personen, die volgens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet in het algemeen wordt geboden wanneer er redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen. De vereiste bescherming slaat dus op het vermogen om daden van vervolging te voorkomen en te bestraffen.

Dat er een jaarlijkse gay pride wordt gehouden, is geen maatstaf voor de beoordeling of er in casu sprake is van een doeltreffende bescherming en heeft daarmee geen uitstaans.

Dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten, volstaat evenmin om te stellen dat er toegang is tot effectieve rechtsbescherming aangezien, volgens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van dezelfde wet alleen kan worden geboden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel 48/5, § 2. Gelet op dit wetsartikel en de recente rechtspraak van het Hof van Justitie, kunnen zulke organisaties niet worden beschouwd als actoren van bescherming en mag van een verzoeker niet redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich tot hen wendt voor bescherming (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O.A).

Verzoekers hebben verklaard dat ze op 28 juni 2019 bij de politie van San Salvador in Metrocentro aangifte deden van het incident op 27 april 2019, maar dat ze werden doorverwezen naar het politiekantoor van Apopa waar het incident zich had voorgedaan. Verzoekers zouden geen nieuwe klacht hebben ingediend in Apopa uit schrik voor represailles. Ze vermeldde hierbij dat de politie soms samenwerkt met bendes en stelden ook dat de politie in Metrocentro misschien zelf schrik had dat als ze die zaak zouden behandelen, hen iets zou overkomen (gehoorverslag CGVS eerste verzoeker, p. 18-19; gehoorverslag CGVS tweede verzoeker, p. 20). In de nota met opmerkingen doet de verwerende partij dit alles af als *“blote beweringen”* die er niet op duiden dat de politie hun aangifte niet wilde onderzoeken. Er blijkt evenwel niet dat de verwerende partij verzoekers' verklaringen heeft afgewogen en beoordeeld in het licht van enige beschikbare landeninformatie over de toegang tot effectieve overheidsbescherming voor LGBT-personen in El Salvador.

6.3. Gelet op voorgaande vaststellingen in punten 6.1 en 6.2., beschikt de Raad actueel niet over *“alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast”* (cf. artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet).

6.4. Bijkomend maakt de Raad nog volgende bemerkingen.

Wat betreft de door verzoekers aangehaalde incidenten, oordeelt de commissaris-generaal dat deze niet voldoende zwaarwichtig zijn dan wel niet blijkt dat deze incidenten verband houden met hun geaardheid.

De Raad stelt vast dat luidens hun verklaringen alle incidenten waarvan verzoekers gewag maken zich afspelen in Apopa, in de wijk Valle Verde die wordt gecontroleerd door de bende Barrio 18.

Er wordt niet betwist dat de bende op de hoogte was van verzoekers' homoseksuele geaardheid en het gegeven dat zij een relatie hadden. Uit de weinig beschikbare objectieve landeninformatie waarvan de Raad kennis kan nemen, blijkt dat in de Salvadoraanse samenleving, en zeker bij de bendes, er alleszins sprake is van een grote mate van machismo, homofobie, transfobie, discriminatie en geweld tegen LGBT-personen.

In het licht van deze elementen, kunnen verzoekers worden bijgetreden in hun betoog dat de commissaris-generaal een onredelijke bewijslast op hen legt door alsnog te eisen dat zij aantonen dat voor elk geïsoleerd incident er homofobie vanwege benadeelden aan ten grondslag ligt.

Verder blijkt niet dat de commissaris-generaal de verschillende incidenten cumulatief heeft beoordeeld, terwijl niet kan worden uitgesloten dat individuele incidenten, wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van de algemene situatie van LGBT-personen in El Salvador, alsnog aanleiding kunnen geven tot het vaststellen van een gegronde vrees voor vervolging.

Wat betreft het incident van 27 april 2019, waarbij volgens verzoekers' verklaringen benadeelden naar hen toekwamen met een pistool en zeiden dat ze niet akkoord waren met hun relatie en dat dergelijke zaken voor hen onaanvaardbaar waren, oordeelt de commissaris-generaal dat dit niet kan worden beschouwd als voldoende zwaarwichtig omdat de benadeelden niet tot actie zijn overgegaan en verzoekers gewoon naar huis konden gaan. De Raad treedt verzoekers bij waar zij stellen dat de commissaris-generaal hier een beoordelingsfout maakt door dit incident niet als voldoende zwaarwichtig te beschouwen. Het ging in casu immers niet enkel om louter verbale bedreigingen doch deze bedreigingen gingen gepaard met het duidelijk tonen van wapens. Dit kan, indien het samen wordt beoordeeld in het licht van de algemene situatie van LGBT-personen in El Salvador en in het bijzonder in het licht van de houding van Salvadoraanse bendes ten aanzien van LGBT-personen, worden opgevat als een ernstige bedreiging van het leven, hetgeen altijd een daad van vervolging vormt (UNHCR 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status', Genève, februari 2019, par. 51; EASO, "Qualification for international protection (Directive 2011/95/EU) – A Judicial Analysis", december 2016, p. 31).

6.5. Gelet op wat voorafgaat, oordeelt de Raad dat een verder onderzoek naar verzoekers' vrees voor vervolging bij terugkeer naar El Salvador omwille van hun homoseksuele geaardheid zich opdringt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 3 december 2020 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES